

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.

Prenumerata wynosi:

W miejscu	36 kor. — h.	18 kor. — h.	9 kor. — h.	4 kor. — h.	2 kor. — h.
z odnośnikiem do domu	48	24	12	6	3
W Austro-Węgry:					
z jednorazową przesyłką poczt.	48	24	12	6	3
z dwurazową	50	25	12	6	3
W Państwie Niemieckim	51	25	12	6	3
W innych państwach	62	31	15	7	3

Prenumeratę i ogłoszenia (inzeraty) nprasa się nadawać wprost do Administracji „N. Reformy“ w Krakowie.

Redakcja: ul. Jagiellońska 16. Administracja: ul. św. Anny 3. Telefon Redakcji 41. Administracji Nr 241. Dla rezerwacji zamawiających 1572. Nr rach. poczt. Kasy oszczędz. 857.454.

W Łodzi sprzedawca numerów po 12 h. w Biurze datantów S. Sokółowskiego, ulica Trzeciego Maja 1. 5 i w Esturze Plohn, ulica Karła Ludwika 2.

Cena numeru 12 hal.

NOWA

REFORMA

WYDANIE PORANNE

Prenumeratę przyjmują:

Zamiejscową Administrację „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe: miejscową Administrację „Nowej Reformy“ — Główna trafikarna w Ryńku. — Agencja J. Hopana i A. Salomonowej, ul. Szczyńska 9; Biuro dzienników M. Hupczyca, ul. Jagiellońska 7; Trafika w Sukkennach.

Zamiejscową prenumeratę i ogłoszenia (inzeraty) przyjmują: W Łodzi Biuro dzienników: A. Buchstaba, ul. Karła Ludwika 31, S. Sokółowski, ul. Trzeciego Maja 3, W Jarosławiu J. Soszyńska. — W Tarnobrodzie M. Rockach. — W Wiedniu Herman Goldschmidt (sprzedawca oddzielnych numerów), I. Wollsteile 6. — M. Dukes Nachfolger, Haasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu n. M., Berlinie, Lipsku, Bazylii i Wroclawiu). — R. Mosse (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze). — H. Schallak (Wollsteile).

Ogłoszenia (inzeraty) przyjmują Administracja „Nowej Reformy“ za opłatą od miejsca wiersza drobny piśmie (petit) za pierwszy raz 35 n., za każdy następną raz 24 n. — Do numeru niedzielnego i świętecznego o 50 procent drożej. Nadesłane po 90 h. od wiersza. — Głosy publiczne po 2 kor. od wiersza. Układ tabelaryczny, cyfrowy, skomplikowany, pierwszy raz 40 h. — Załączniki do „Nowej Reformy“ (prospekty, cykliczne, ogłoszenia i t. p.) przyjmują się za cenę 2 koron od 100 egzempl. dla zamawiających a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratów.

Problemy oczekiwanej ofensywy.

K r a k ó w, 30 stycznia.

(k. s.) Świat żyje w oczekiwaniu obrzytnych, jeszcze niebawmych, wszystko dotychczasowe przewidywań ofensywy. Koalicya odrzucając prepozycję nawijania rokowań pokojowych, postanowiła raz jeszcze spróbować szczęścia wojennego. Stara się ona temu szczerze, jak najszerzej otworzyć bramy. — Czynniki gorączkowo przygotowują, dużo robi, a jeszcze więcej — gada... Jest to co prawda zły znak. Ale widocznie długi język jest bronią, którą się wśród koalicji najprawniej włada...

Jeszcze niewiadomo, gdzie i kiedy nastąpi to uderzenie cyklopie, którym koalicja za jednym zamachem ma zamiar powetować sobie klęski poluzowania wojny. Ale z rozmaitych przedstawień, zapowiedzi i rozważań, jakie codziennie pojawiają się w prasie koalicji, dokładniej nie ma wiadomo, co to ma być.

Oto przedewszystkiem ma to być ofensywa na zachodzie. O rosyjskiej ofensywie w stylu zeszłorocznym nie słychać zupełnie. Koalicja byłaby bardzo zadowolona, gdyby Rosyanie osłabli tylko jedno: zatrzymanie wojsk czworopalmowych na linii Seretu lub przynajmniej Prutu. Główne uderzenie przyjdzie z zachodu. W tym celu zarówno Anglij, jak Francuzi gromadzą tam wielkie rezerwy. — W ostatnich zaś czasach, zapewne wskutek uchwał konferencji rzymskiej, także i wojska włoskie w wielkich ilościach wyjeżdżają do kądzieli z portu genueńskiego. Wolno przypuszczać, że są to nie tak dawno w Francji upragnione i dotąd przez Cadore uparcie odmawiane posiłki włoskie. Być może, że sygnalizowano z rozmaitych stron silne przesunięcia wojsk nie są nieczem innem, jak tylko rozciąganiem woła nad polem przyszłego działania, że służą one poprostu do zamaskowania właściwego miejsca uderzenia.

Względem rozmaitych obliczeń siły koalicji, przygotowanej do tej nowej, tym razem rozstrzygającej ofensywy, szacują na trzy miliony ludzi, 25.000 armat i blisko 50.000 karabinów maszynowych. Gdyby oszacowanie i to chociaż tylko w przybliżeniu odpowiadało rzeczywistości, to byłoby to rzeczywiście największa siła, kiedykolwiek użyta do jednolitej operacji strategicznej. Właśnie ogrom tej siły stawia dowódców koalicji wobec nowych zagadnień sztuki wojowania. Chodzi mianowicie o to, w jaki sposób zużytkować energię tych ogromnych mas ludzkich i artyleryjskich, aby w stosunku do wroga uzyskać nadwyżkę nie arytmetyczną tylko, nie samej liczby i ciężkości, ale rzeczywistej działającej siły. W jaki sposób rzucić odrazu wszystkie te masy mięsa ludzkiego i metalu, tak, aby one ciężarem swoim przeciwnika przynęciły i zgnoły.

Woda w stawie danej wielkości przedstawia zapas energii potencjalnej — M. Jednakowoż cała „M.“ tej energii potencjalnej mogłaby być zamieniona w „M.M.“, energię kinetyczną, gdyby można było nagle usunąć dno stawu i całą masę zawartą wody rzucić z jakiejś wysokości na jakiś cel. W praktyce jednak rzadko kiedy chodzi o to, aby cała masa rozporządzalnej energii zużyć odrazu, jakgdyby drogą eksplozji. Stopniowo zużywanie energii jest bardziej ekonomiczne, zmniejsza bowiem rozpróśnienie energii, czyli t. zw. „entropię“, która przy jednorazowym zużyciu jest bez porównania większa.

Jednakowoż wojna, która w gruncie rzeczy jest takim skróceniem procesów historycznych, aby przez jednorazowy wysiłek i zużycie energii zyskać potem tem więcej czasu do tem intensywniejszego nagromadzenia nowych energii, jest z punktu widzenia mechanicznego zużywaną energią przy największej entropii. Pratytem dla całego zjawiska wojny jest wystrzał armatni, w którym zapas energii zużytej nie stoi nigdy w racjonalnym stosunku do osiągniętego skutku. Im cięższy kaliber armaty, tem ten stosunek staje się bardziej nieekonomicznym. Trzydziesto centymetrowy grnat,

którego siła niszcząca mogłaby zburzyć dobrą górę, trafiała w mokrą ziemię, wyrzuca spury otwór i na tem koniec. Obliczono, że do zabicia jednego człowieka na nowoczesnej wojnie potrzeba wyrzucić tyle metalu, ile waży człowiek...

Oczywiście z punktu widzenia celów wojny, które są nie mechaniczne, ale — historyczne, wartościowanie zużytej energii przedstawia się zasadniczo odmiennie. Ale w samej technice wojennej, kierującej się określonymi celami zwycięstwa i zniszczenia wroga, zagadnienie uzyskania nadwyżki siły chociażby w sposób najbardziej nieekonomiczny, jest rdzeniem całej sztuki wojowania. Niech kosztuje, co chce! — oto kierownice hasło wszelkiej wojny, które najlepiej wyraża istotę wojennego działania.

Jeżeliby właściciel stawu umyślił pewnego dnia zerwać groble i w jak najkrótszym czasie wyrzucić jak największą masę spiętrzonej wody, to powiedzielibyśmy, że działa nierozsądnie, ponieważ w praktyce dają się bardzo trudno pomyśleć rozsądne cele, któreby takie działanie uzasadniały. Ale jeżeli wódz potrafi tylko tę sztukę, aby całą energię swojego stawu, więc w tym wypadku swojej armii, zużytkować o ile możności odrazu i w ten sposób uzyskać nad nieprzyjacielem przewagę siły faktycznie działającej, to powiemy, że jest to wielki i znakomity wódz. Istota wartości okrętu strategicznego polega nie na czem innem, jak na tem, że energia kinetyczna okrążającego jest zawsze większa niż energia okrążanego, ponieważ obwód koła, na którym oba działają, jest w okrążającego większy, niż w okrążanego. Okrążający zatem ma możność zastosowania większej energii, przez rozwinięcie większych sił, niż okrążony... Żołęga Sedamu była większa, niż oblegająca go armia... Na jeziorach mazurskich Samsonow był przeważnie o trzy korpusy namiętnie silniejszy od Hindenburga. A jednak gdy Hindenburg w chwili rozstrzygającej mógł działać wszystkimi swoimi siłami, Samsonow, okrążony na najbardziej niegodnym dla siebie terenie, mógł w rzeczywistości pracować tylko drobnym ułamkiem swojej rzeczywistości, ale nie nadającej się do użycia siły.

Dowództwo koalicji zatem zgromadziwszy swoje ogromne siły, stanie wobec zagadnienia, jak użyć tych sił, aby przestały one być tylko materjałem statystycznym, który imponuje w almanachach, ale aby istotnie znalazły możność działania. Technika t. zw. „przełamania“ ostatecznie zbankrutowała. Okazało się, że Gorlice są nie do naśladowania. Skuteczność przełamania uwarunkowana jest szeregiem okoliczności, które częścią muszą być dane, jak n. p. konfiguracja samego frontu, częścią muszą być dopiero żmudnie i umiejętnie wytworzone. Jeżeli brakuje jednego lub drugiego, przełamanie nie udaje się. Klasycznym typem nieudanego przełamania jest zeszłoroczna ofensywa Brusilowa. Osiemnaś na to przełamanie i to nie na jednym, lecz równocześnie na dwóch wielkich odcinkach frontu. Wybił w nim ogromny wyrwy, ale zanim zdolał pokonać przeszczer, zanim zdolał przerzucić swoje masy na nowe użyskano teryn, wybite otwory znowu — pozamykały się. Linia frontu niemiecko-austriackiego wyrównała się. Ofensywa okazała się strategicznie bezskuteczna. Ofensywy lewnie na froncie zachodnim stanowią przykład zgola odstraszający. Uderzenie na mały stosunkowo odcinek frontu — jakieś pięćdziesiąt kilometrów, miało tylko ten skutek, że wojska atakujące zużywały się stopniowo, dając w rezultacie ubytek siły atakującemu, nie stojący absolutnie w żadnej strategicznie uzasadnionej relacji do zysku osiągniętego. Trzysta kilometrów kwadratowych terynu zyskanego w czteromiesięcznej ofensywie nad Sommą i Anerą, która kosztowała atakujących co najmniej czterysta tysięcy ludzi i miliardy pieniędzy, do bankructwa taktyki t. zw. „przełamania“. Gromadzone na tyłach rezerwy, zamawiane na stosunkowo małej przestrzeni jedna za drugą, wchodziły stopniowo w bój i stopniowo ginęły. Wąskość wyrwanego do ataku frontu nie pozwalała na większe rozwinięcie sił jednorazowe i uzyskanie tej drugiej przewagi. Sama artylerja, nawet najcięższa,

okazała się bezskuteczna. Bo obronca tem głębiej zakopuje się w ziemi, im cięższe kalibry do niego strzelają. Wtedy zaś, kiedy przychodzi moment żywego, a nie maszynowego ataku, wyłazi poprostu z kryjówki i czyni stosowny użytek z doskonałej broni defensywnej, jak karabin maszynowy. Nadmiernej ufności w siłę armat Anglij zawdzięczać ustratę swoich najpiękniejszych i najdzielniejszych dywizji.

Ala kiedy ostatecznie atak się „uda“ i atakowany ustąpi z zestrzelanej pozycji, to nie na to, by pójść do domu krokiem możliwie przyspieszonym, ale na to, aby zasiąść tuż na nowej pozycji i zacząć tę samą nudną już historję na nowo. To też Hindenburg miał absolutną słuszność, kiedy obliczył, że Anglij i Francuzi idąc naprzód w tem tempie, w jakim szli w zeszłorocznjej ofensywie, potrzebowaliby lat — trzydziestu, aby dojść do granic niemieckich. A i wtedy właściwie nie doszliby, bo by już żadnego z nich przy życiu nie było...

Wrażenie mowy hr. Tiszy o państwach neli alijach.

(Tel. w. „Nowej Reformy“).

Budapeszt, 30 stycznia.

«A Nap» donosi z Hagi: Mowa hr. Tiszy, wygłoszona w sprawie orędzia Wilsona do senatu, wywołała w państwach neutralnych olbrzymie wrażenie, zwłaszcza, że hr. Tisza wyraził w niej stanowcze życzenie o szczepieniu ludzkości ofiar, któreby pociągnęła za sobą nowa kampania wojenna. Prasa państw neutralnych wita mowę hr. Tiszy z wielkimi zadowoleniem i oświadcza, że przychyliła się ona w znacznym stopniu do wyjaśnienia sytuacji.

Zamach na hiszpański podział królewski.

(Tel. o. k. Biura koresp.)

Madryt, 30 stycznia. (Ag. Havasa). Według doniesienia dzienników, usiłowali zbrodniarze wykołać koło Granady pociąg królewski. Zamachowi na czas zabiegano.

Wojna.

Komunikat austro-węgierski.

(Tel. o. k. Biura koresp.)

Wiedeń, 30 stycznia.

Uwagowo ogłaszają dnia 29 stycznia 1917:

Wschodni teren wojny.

W odcinku Mestecanesti zachowywał się nieprzyjaciół wczoraj spokojnie. Dziś rano podjął na nowo atak, ale został wśród ciężkich strat odrzucony.

Nad Złotą Lipą zaatakował wczoraj przed południem znaczne siły Rosyanie turecki 15 korpus. Dzielne wojska tureckie odrzuciły wśród zaciętych walk nieprzyjaciela i dotarli w pośgu aż do drugiej linii rosyjskich pozycji. Przyprawdali one licznych jeńców. Zresztą nie ważnego.

Włoski teren wojny.

W odcinku na wschód od jeziora Doberio przyprowadził oddział pułku nr. 91 z udanego przedsięwzięcia 31 wziętych do niewoli Włochów. Działalność artylerji jest naogół mierna. Tylko między jeziorom Garda i doliną Adygi kierował nieprzyjaciół od czasu do czasu żywy ogień na nasze miejscowości.

Południowo-wschodni teren wojny.

Nie nowego. Zastępca szefa sztabu generalnego. von Höfer, mpp.

Komunikat niemiecki.

(Tel. o. k. Biura koresp.)

Berlin, 30 stycznia.

Biuro Wolffa ogłasza: Wielka główna kwatery, dnia 29 stycznia 1917.

Zachodni teren wojny.

Grupa wojsk ks. Ruprechta bawarskiego: Na północ od Armentieres zaatakował Anglij w trzech szeregach pozycje bawarskiego pułku piechoty nr. 23, który odparł nieprzyjaciela ze stratami. Na zachód od Fromelles, na wschód od Neuville i Saint Vaast, na północnym brzegu Anere i na północ od Viscour Alsne spełży przedsięwzięcia nieprzyjacielskich oddziałów lotnych bez skutku. Na południowy zachód od Le Translyo zniszczono angielski posterunek.

Grupa wojsk niemieckiego następcy trom: Na zachodnim brzegu Mozy pannaowała przez dzień żywa działalność bojowa. Rano usiłowali Francuzi, bez przygotowania ogniowego, nie spodziewanie przedrzeć się ku zdobytym przez nas dnia 25 bm. pozycjom na wzgórzu 304. W naszym natychmiast podjętym ogniu cofnęli się oni z powrotem. Od południa rozwinęło na nasze okopy silną działalność artyleryjską. Po gwałtownych falach ognijowych nastąpiły jeszcze trzy francuskie ataki, które bez skutku się zalałamy. Dzielne westfalskie pułki piechoty nr. 13 i 15 i badenski pułk rezerwowy piechoty nr. 169 utrzymali się, zaciepie bronią zdobytą teren, przyczem Francuzi, mimo wielkich strat w ludziach i amunicji, nie zdołali odebrać ani pędzi ziemi.

W Wogezach przyniósł atak wywiadowcy w nasze ręce dziewięciu jeńców. Po silnym przygotowaniu ogniowym, wargnęły na Hartmannswillerkopf wojska atakowe wirtensberskiego pułku piechoty obrony krajowej nr. 124 do francuskich okopów i powróciły z 35 jeńcami i jednym karabinem maszynowym.

Wschodni teren wojny.

Front wojsk generala polnego marszałka ks. Leopolda bawarskiego: Nad Aa niepowodła i śnieżyca o-ranizowała działalność bojową.

Zasłużone tureckie wojska piętnastego korpusu odrzuciły nad Złotą Lipą rosyjskie ataki, które Rosyanie po gwałtownym ogniu wielkimi masami wykonali. W jednym miejscu szybkie przeciwdziałanie doprowadziło w pośgu do wzięcia nieprzyjaciółowi pewnej liczby jeńców. Niemieckie wojska atakowe nad Narajówką sprowadziły z rosyjskich pozycji dziewięciu jeńców.

Front wojsk generala pułkownika arcyksięcia Józefa: W odcinku Mestecanesti nieprzyjaciół utrzymywał w nocy silny ogień. Dwa ataki Rosyan spełży na niczem. Z grupy wojsk gen. poln. marszałka Mackensena i frontu macedońskiego niema nie ważnego do doniesienia.

Pierwszy generalny kwaterystr Ludendorff.

Walki nad Mozą.

(Tel. o. k. Biura koresp.)

Berlin, 30 stycznia.

(Biuro Wolffa). W walkach dnia 28 bm. na zachodnim brzegu Mozy, według doniesienia generala piechoty Francois, nieprzyjaciół podjął w czasie od godz. 8 przed południem do godz. 4 po poł. cztery ataki. Wszystkie stanowiska utrzymał. Nieprzyjaciół ponosił ciężkie krwawe straty. Straty nasze nieznaczne. Usposobie nie wojsk wyborne.

Sukcesy lotników niemieckich.

(Tel. o. k. Biura koresp.)

Berlin, 30 stycznia.

Biuro Wolffa ogłasza: Na całym froncie zachodnim pannaowała dnia 27 bm. żywa działalność niemieckich lotników, wobec których nieprzyjacielscy lotnicy widocznie zachowują się z wielką rezerwą. Dworec Frouart obrzucono bombami najcięższego kalibru. Nieprzyjacielskie baterie na zachód od Peronne, dworec w Rosieres, nieprzyjacielski oboz koło Dappy i Bay obrzucono wydatnie bombami; tak samo Neuves Maisons i Dombasle. Francuski oboz wojskowy zaatakowano karabinami maszynowymi. Jeden samolot zniszczył tor kolejowy na moście kolejowym nad Authie na południe od Staples, poczem jadący na północ od mostu pociąg zaatakował karabinem maszynowym, zatrzymał go i jeden wóz poiskami zniszczył i spalił. W walce powietrznej i ogniem obronnym zestrzelono pięć nieprzyjacielskich samolotów.

Arcyks. Józef o położeniu wojennem.

Budapeszt, 30 stycznia.

«Bud. Hirlap» ogłasza rozmowę swego sprawozdawcy wojennego z arcyks. Józefem, który między innymi oświadczył: Potężne wojenne jest dobre, nawet bardzo dobre. Ofensywa rosyjska nie zdoła zachwiać naszym frontem.

Co się teraz przyszości, to nie widzą żadnych niebezpieczeństw. Pokój — jak sądzę — nie jest już zbyt dalekim. Nieprzyjaciół przedsięwzięcie jeszcze wielkie próby, ale to już nie powina długo.

Na pytanie korespondenta w sprawie Galicji wschodniej i Bukowiny odpowiedział arcyks. Józef: Tych terytoriów również nie stracimy.

Zatopienie krążownika angielskiego.

(Tel. o. k. Biura koresp.)

London, 30 stycznia.

(Urzędownie). Krążownik pomocniczy «Laurentia», pojemności 14.892 ton, został dnia 23 bm. zatopiony przez niemiecką kłód podwodną lub przez minę; 12 oficerów i 109 marynarzy uratowanych.

Leże zimowe II Brygady Legionów zimą roku 1916.

(Dokończenie.)

A rezultaty tego wychowania? Stanisław R., uczeń 7 klasy jednej z krakowskich szkół średnich, zaciągnął się do Legionów z najszlachetniejszego porwy swej młodzieńczej duszy. Pamiętam go z przed półtora laty. Wyposzczony, o bladej twarzy, cienkich rączkach, układny i zgrubny — musiał zapewne ody Horacego tłumaczyć wysmienicie i znał zapewne na pamięć wszystkie daty frankońskiej dynastji. Błł się w Karpatach w drugim pułku, przeszedł Maramaroskie, Nadworniańskie, Huculszczyznę, przeszedł Alpy rodnińskie, przebył śnieżycę na Praskoje i drapał się z karabinem na plecach na wzgórza, otaczające Kirilabę, patrolował w północnej Bukowinie, strzelał do wroga nad Dniestrem. Przebył służbę wojenną drugiej Brygady, został kapralem i dostał czerwono-białą wstążeczkę ze srebrnym medalem, na którym widnieje najpiękniejsze słowo, którem określić można młodzieńcze: „Waleczny“! Po pewnym czasie służby frontowej przydzielony został do oddziału telefonicznego. Wice zakładał stacje, ciągnął drużyny od komend do linii, laczył ze sobą oddziały,

biegli w ogniu armatnim wzdłuż frontu, odbierali i podawali dalej rozkazy, przykućnieli gdzieś pod sterą, czy rowem ze swą kaseta, czuwał w długie, zimne noce zimowe przy armacie. — Został plutonowym i komendantem patrolu telefonicznego. Odnegaj odwiedziłem go w ziemianie. Tem wypieszczony chłopak krakowski, co to „wysyłany“ rano do szkoły odbierał przedmioty, a po południu robił preperacje, a potem przechadzał się po plantach, znał programy wszystkich bud kinowych, interesował się Astą Nielsen, a wicezorem kandydował na bawidamka, czy „robił grzeźnego synka“, — w ciągu półtora roku zmężniał i usamodzielniał się. Zbudował sobie i dla swego patrolu ziemiankę „własnego stylu“, schron, który sam zaprojektował i wykonał, budowlę, do której materiały sam z lasu zwiózł, sam go obrobił, ociesił i opłowił, lilipul palacy z wygodnym tapczanem, imponującym piecem, prymitywną uyniwalką, doskonałą szafą i bardzo kunsztownymi mebelkami. — Wejście do budy umiał rzędem choim, ziemiankę otoczył zgrabnym parkanem, zaś wewnątrz ozdobił przeronieni przedmiotkami zbytku, własnego pomysłu i własnego wyrobu. I tu w tem swem państewku gospodaruje...

Oczywista, nie należy sobie wyobrażać, jakoby w tem życiu twardem, tych bojach, tem wiecznym pokonywaniu w sobie słabości, miękko-

ści, sentymentów, w tem braniu się za bary z przyrodą, w tej prymitywności otoczenia i pomieszczenia — jawiał intelektual, gąsło zainteresowania dla kultury. Przeciwnie. Móre nigdy w życiu młodzieńca „amor intellectualis“ nie był tak silnym, jak na froncie. Odpadły te szyny, po których wózek jego intelektualny pchano od stacyi do stacyi, od klasy do klasy, od szkoły do szkoły.

Zwłaszcza walka pozycyjna sprzyja lekturze. I to głównie w zimie. Gdy mgły z oparaski rozwinęły się po borze, a czarne opony nocy zasnują widok — wówczas w ziemiankach pojawiają się światełka i pochylony nad książką, czy gazetą, legionista czyta... O kilkadziesiąt kroków przed strzelnicami wartuje, jako pogotowie, część załogi — ale większość w schronach. Już po wieczornym posiłku zaczyna się długi, długi wieczór zimowy... Tu garkę „relutonów“ przy akompaniamencie mandolin wycispuje to smętne, to łobuzerskie pieśni, otoczeni wieniem postaci do mentorujących, to wścibskich, to kłóliwych, a tam na tapczanie pod derkami spi kłóliwych postaci: wrócili chłopcy ze służby z wedet i strzelnic, i największy rozgwar w ziemiance ich się zbudził!

Ala tam koło żelaznego piecyka polowego, którego krwawy blask przedziera się przez cie-

nie ziemianki, trzymające świeczkę w ręku, siedzą legionista i czyta... Na twarzy przejęcie... w oczach wpatrzonych w zadrukowany papier bliski... Oż go obchodzi w tej chwili strzaly patrolu, ujadanie się placówek w przedpulu, gwar w ziemiance, brzdąkanie mandolin i chrapanie śpiących towarzyszy? On uleciał hen w świat dźwięw, jaki rozsunął przed duszą książką, lub w to rojewisko interesów i faktów dalekich, jakie na front przychodzi z gazetą, choćby starszej daty, choćby takiej, którą w „Hinterlandzie“ opakowuje się masło...

Książki i gazety są jedną z najistotniejszych przyjemności życia na froncie. I dlatego też „Popioły“ — Zeromskiego — ach ileż analogij nasuwa droga połowa pierwszego tomu — lub „Pan Wołodyjowski“, co to szedł na rubież Rzeczypospolitej szlakiem bukowiński-besarbaskim, są w drugiej brzygadzie bardzo wziętą lekturą. Lecz i „Ludzie Bezdomni“ Zycha i „Ludzie Podziemni“ Struga i najnowsza literatura polityczna i wydawnictwa biur prasowe Naczelnego Komitetu Narodowego w Krakowie, Departamentu Wojskowego w Piotrkowie — są gośćmi, przed którymi na oścież się otwierają podwoje ziemianki.

Legionista kształcił się i czyta, czy i rozkoszuje lekturą — bo mu tych emocji potrzeba, bo są naturalnym wynikiem dążeń młodej duszy. Nigdy więc chłopak, co setki romansidol

przewertował — bez śladu wpływu na swój intelekt — z taką intensywnością książki nie przeczytał, co w mundurku legionisty, co przy świeczce, na tapczanie, gdzieś w czarnym kącie ziemianki, głowę wsparty i wciągnięty się w poważne dzieło historyczne, czy dobrą powieść... Nigdy przed wojną chłopak z gazety czy broszury, tyle treści nie wyciągnął, tyle myśli nie dedukował i takich wątków rozmyślał nie wysnuwał — co na froncie.

Jeśli chodzi o ilość, o konsumpcję drukowanego słowa, o powierzchowne czytanie, o wsze-dobystwo na polu starej i nowej literatury, czy publicystyki — to oczywiście przed wojną chłopak więcej czytał; ale jeśli chodzi o intensywność lektury, o osadzenie się myśli wysnu-tej z lektury na najbliższych pokładach duszy, o kierunek tej lektury — to stanowczo na wyższość ta, jaką inteligentna warstwa legionistów na froncie się karui.

A czasu jest dość. Leże zimowe sprzyja fizycznemu i etyczne-mu wychowaniu, wzbogacaniu się sumą wiedzy praktycznej i wielkimi zasobami hartu, poważ-ekonomii czasu i wyrobienia intelektualnego.

Dr. Bertold Merwin, porucznik wojsk polskich.

Prace Koła nad wyodrębnieniem Galicji.

Pisza nam z Wiednia:
Komisyje Koła polskiego pracują w dalszym ciągu nad wyodrębnieniem projektu ustawy o wyodrębnieniu Galicji. Prace te będą najpóźniej w ciągu miesiąca ukończone. Parlamentarna komisja przyjęła z zadowoleniem do wiadomości referaty o dotychczasowej czynności poszczególnych komisji, zwłaszcza konstytucyjnej, której prace są prawie zupełnie ukończone. Także prace komisji finansowej postąpiły już bardzo daleko. Ogłoszenie tego elaboratu okazało się jednakże obciążeniem trudności natury rzeczowej i politycznej. Nie było rzeczą łatwą, w tak krótkim czasie uzyskać wszystkie daty statystyczne potrzebne dla ustalenia nowego budżetu krajowego, ułożonego na zupełnie innych, aniżeli dotychczas, podstawach dochodów i wydatków. Stosunek kraju do państwa, udział w wspólnych wydatkach państwowych, w przedsiębiorstwach państwowych, nowe uregulowanie spraw kolejowych i komunikacyjnych, w ogóle wszystko to wymaga gruntownych studiów, majomości rzeczy i bogatego materiału statystycznego.

Dzięki gorliwości członków Koła, prezesa i ministrów dla Galicji, nadto poparciem wszystkich sympatyków, udało się w zadowalającym szybkim czasie stworzyć i także w nową konstytucyjną dla Galicji samodzielną i wyodrębnioną — zadanie trudniejsze niż dla konstytucyjnej dla całego państwa. Pomyślny przebieg tych prac zadowolił nas, jednakże także harmonijnemu współdziałaniu wszystkich grup politycznych w Kołach polskim, co z naciskiem podniósł także ks. biskup Pelczar przy ukończeniu obrad komisji konstytucyjnej. Dzieło komisji, jak już dziś powiedzieć można, jest wyrazem nie tylko potrzeb narodowych i politycznych kraju, ale także postępu w dziedzinie reform społecznych i administracyjnych nowoczesnej. Szczegółowy projekt konstytucyjny dla Galicji nie ma jednak jeszcze do ogłoszenia, ale najtrudniejszą i najważniejszą część operatu jest już załatwiona i może za jakieś 4 lub 5 tygodni cały statut będzie gotowy.

Oczywiście do jego wprowadzenia w życie potrzebna jest zgoda rządu i porozumienie co do sposobu nadania mu mocy prawa. Ta ostatnia sprawa stoi w ścisłym związku ze sprawą zwolnienia parlamentu. Wydaje się więc nieprawdopodobne, aby dzięki naszym parlamentarnym austriackim mogła tak obszerna i skomplikowana ustawa szybko załatwić, nie mówiąc o możliwych komplikacjach politycznych, jakie wzięcie tej ustawy do parlamentu mogłoby wywołać. Ponieważ jednak zwolnienie parlamentu, ze względu na wygaszające w czerwcu mandaty, musiałoby najpóźniej nastąpić w maju, a jedną z pierwszych funkcji parlamentu byłoby wywołanie przyszłego monarchy na konstytucyjną, pozostawienie naturalnym przypuszczeniem, że uregulowanie i ustalenie wszystkich kwestii konstytucyjnych nastąpi przed zwolnieniem parlamentu w drodze patentu.

Patent taki nie zmieniłby jednak warunków obywateli, jak długo wojna trwa, a nawet jakis czas po wojnie, aż do przeprowadzenia wyborów do nowego Sejmu czy senatu galicyjskiego. Aż do tej pory posłowie galicyjscy pozostali by nadal w parlamencie wiedeńskim.

Około 4 lub 5 lutego zbierze się ponownie komisja parlamentarna Koła polskiego, a w miarę postępu prac nad wyodrębnieniem Galicji i zależnie od sytuacji, zbierze się także pełne Koło polskie w miesiącu lutym.

Powstanie stronnictwa polskiej demokracji w Warszawie.

(Korespondencja „Nowej Reformy”).

Warszawa, 27 stycznia.
Daleko idące zróżnicowanie partycypacji politycznej, jakie era wyzwolenia w Królestwie zastała, było wynikiem form ulicznego życia publicznego w kraju. Jedni o jaśniejszym społecznym pojęciu mogli powiedzieć, że „głód capita tota sensu”, to o politycznych stosunkach w chwili opuszczenia Królestwa przez władze rosyjskie snadnie powiedzieć można było, że na dziedzińcu ludzi było jednością poglądów partyjnych.

Odtąd stało się znacznie się poprawiło i — uproszczono. Małe partycje, niejednokrotnie podające żywot tylko dzięki pewnemu indywidualnemu zacięciu przywódcy, poczynają znikać, względnie stopniem się silniejsze organizmy partycypacji politycznej. Dokonuje się konsolidacja na ile — już nie osób, lecz — programów. Dziś właśnie piszą o głoszą komunikat trzech „partycji”, dotychczas odrębny żywot polityczny, które postanowiły złączyć się pod hasłem — „jak głód ich program i nazwa — realizacyi nieograniczonej i na zasadach demokratycznych opartego państwa polskiego”. Są to stronnictwa: „Pracy Narodowej”, „Narodowo-Radykalne” i „Polskie Zjednoczenie Postępowe”, zaś z powołanych osób podjęli do nowego zgrupowania pp. Leon Chirzowski, Wacław Lypaciewicz, Jan Bogowicz, Eugeniusz Smiarowski, Bohdan Straszewski, Kazimierz Życki. Nowe to zjednoczenie (pt. „Zjednoczone Stronnictwo Demokratyczne”) wystąpiło na razie z krótkim oświadczeniem publicznym, że „popierać będzie Radę Stanu w jej pracy nad odbudową niepodległego państwa polskiego”, natomiast metod i dróg dokładniej jeszcze nie zdołało sprecyzować.

Drugim bardzo ważnym wypadkiem w życiu politycznym stolicy jest przygotowanie od pewnego czasu, a obecnie doszły już do stadium realizacji powstanie stronnictwa polskiej demokracji w Warszawie.

Jak wiadomo, w okresie przejściowym między uwolnieniem Królestwa a powstaniem Rady Stanu powstało prowizoryczne zgrupowanie lewicowych elementów w Centralnym Komitecie Narodowym, które podyktowane warunkami taktycznymi, jednak nie zdołało się przeprowadzić w związek organizacyjny, nabrać wewnętrznej spójności. To też naturalną tego konsekwencją jest, iż C. K. N. kruszeje, rozkłada się, iż formantę wewnętrzną rozkładają w nim — mimo starannego ukrywania ich i chęci poścignięcia ich pod jeden strych — zwartość partycji. Zarówno „Narodowy Związek Robotniczy” jak i „Związek Niepodległościowy”, jak wreszcie inne organizacje, wchodzące w skład dotych-

czasowego C. K. N., coraz luźniej do ogólnego tematu polityki C. K. N. przystają. Tensam ferment nurytuje również w „Klubie Państwowych Polaków”, gdzie również kryteria i metody, mające walec w czasach przejściowych, obecnie, po powstaniu rządu polskiego, doznają poważnego przesunięcia i prowadzi do rozłamów. Z tego dla odchyła się myśl konsolidacji żywiołów szersze demokratycznych dla pracy twórczo-politycznej. W poniedziałek odbędzie się inauguracyjne zebranie dyskusyjne stronnictwa polskiej demokracji. Trzonem stronnictwa jest program, już dokładnie opracowany przez komisję, w której skład wchodzi między innymi: pp. dr. Feliks Młynarski i Karol Popiel, ze „Związku Niepodległościowców”; prof. Humnicki, który do niedawna pisał się na zasady „Klubu państwowych Polaków”; znany publicysta Bolesław Lutomski, do niedawna prezes C. K. N. Bardzo ważnym jest akces do stronnictwa „Zjednoczenia mieszczańskiego”, organizacyi dotychczas apolitycznej, bardziej na platformie zawodowej zbudowanej. Z ramienia tej organizacyi bierze udział w komisji, powołującej do życia stronnictwo polskiej demokracji dawny prezes „Sokoła” Lueyan Kobylecki. Mialem dziś sposobność dowiedzieć się z ust dr. Feliksa Młynarskiego bliższych szczegółów o pracach przygotowawczych i tendencjach stronnictwa.

Trzy grupy — mówił dr. Młynarski — dają inicjatywę do zawiązania stronnictwa. Te grupy wyłoniły z siebie komisję organizacyjną i projekt prowizoryczny programu. Ten program będzie przedmiotem poniedziałkowych obrad i stanie się następnie przedmiotem dyskusji w środowiskach demokratycznych Królestwa. Poniedziałkowe zebranie będzie też decydującym dla ostatecznej formy i treści programu i zastanowi się nad zwolnieniem krajowego zjazdu.

— Czy można znać program?
— Ale i owszem! Nie mamy nie do ukrywania. Przestuduj pan program, który stoczący się zresztą w postulatach dawnych polskiej demokracji: aktywizm, amnia, legalność.

— Jakiego sfery działania zakreśla sobie stronnictwo?

— Oczywiście jak najszersze. Ale punkt ciężkości trzeba położyć na sfery mieszczańskiej i robotniczej. Walka z wpływami emigracyi w tych kołach ma niezmienne znaczenie.

— A jakie tendencje?

— Przysięgamy tendencja stworzenia stronnictwa o unowocześnionych formach życia partyjnego.

— Jest to zresztą zupełnie naturalne, gdyż nowe warunki wywołują potrzebę nowych i nowoczesnych form.

— Odtąd i to. Wobec zróżnicowania życia partyjnego, jakie się w Królestwie dokonało w ostatnich latach, następuje, bo nastąpić musi, w chwili, gdy nastają normalne stosunki, całkowite form życia partyjnego-politycznego.

— Czy struktura stronnictwa opierać się będzie o te czynniki, które teraz akces wyrażają?

— Ależ nie. To tylko inicjatory i twórcy podwalin. Ze zrozumiałych powodów trudno teraz szczegółowiej mówić. Ale zrozumiałe jest, że będziemy szukać kontaktu z żywiołami i przesunięciem demokratycznymi w kraju. Ale nie tylko na to liczę. Spodziewam się, że będziemy żywić i niejaką pokoleńską przyjaźnią przez stronnictwo polskiej demokracji w Galicji.

Zmiana gabinetu w Rosji.

Pracująca prasa rosyjska wyraża się o zmianie gabinetu rosyjskiego wprost entuzjastycznie. „Związek narodu rosyjskiego” przesyła nowemu ministrowi oświaty, Kulezycy, telegram gratulacyjny. „Russkaja Wola” pisze: Senator Kulezycyjk pozostawał w wielkiej przyjaźni z temi kołami duchownymi, które w ewolucji czasie wysunęli Rajewa na urząd nadprokuratora Synodu. Zarówno Kulezycyjk, jak i minister sprawiedliwości, Dobrowolski, zajmują się z zapalem spirytyzmem. Inaczej brzmią głosy lewicy. Nawet prezes Komitetu Tatarskiego, smutny Neudhard mówi: „Ks. Golieyn — to bardzo szanowany człowiek, ale co wynika z tej zmiany, doprawdy nie wiem”. Oznosząc Radę państwa, wiceprezes Związku szlachty ks. A. D. Golieyn (daleki krowny nowy premier) w wywiadzie „Birz. Wied.” mówi: „Deklaracya nowego premiera to stare słowa, którym już nie ufamy”. Połączenia w tem wszystkim może być nadzieja, że premierstwo ks. M. D. Golieyna, zarówno jak jego poprzedników, będzie fazą przejściową. Dziwne nastąpiły zmiany. Rząd zjednoczony przestał istnieć. Każdy minister będzie działał na swoją rękę, a na ich czele będzie premier bez taktu, bez programu i bez planu.

Głosy posłów do Dumy prawia tak samo, jak opinia ks. A. D. Golieyna, tylko nieco mniej rozpaczyliwie. P. Jofromow mówi: „Zadanie zmian niema, o ile nie leżyłybyśmy br. Ignatiewa. Rosja — to drobiazgi nie poważne. Czyż nie wszystko jedno, kto był, lub będzie — Stuermer, Trepow, Golieyn, czy Golieyn, Trepow, Stuermer?”

P. Rodiezow mówi: „Organizuje się ofensywa, robi się pospolite rozszewienie dawnej Rosyjskiej przed październikiem 1905 r.”.

P. Czechidze mówi: „Kurs umacnia się. Inaczej być nie może. Trzeba albo uwzględnić potrzeby życia, albo iść dawną drogą, ignorując potrzeby kraju. Zmiany ostatnie dowodzą, że obrano dawną drogę.”

„Kiecs” podaje następujący życiorys nowego kierownika rządu:

„Ks. M. D. Golieyn urodził się w 1850 r. Ukończył liceum. Aleksandrowskie i rozpoczął swą służbę państwową w 1871 r. jako członek komisji tyncażowej do spraw włóścińskich w Królestwie Polskim. W 1873 r. objął urząd lewarskiego gubernatora. W 1875 r. został wicegubernatorem archangielskim, w 1884 r. dyr. depart. gospodarczego min. spraw wewn., w 1885 r. gubernator archangielskim, w 1893 r. gubernator kaskiński, w 1897 r. gubernator twerski. Za jego czasów właśnie p. Stuermer dokonał sławnej rewizji ziemstwa i ogromnie je osłabł. W r. 1903 ks. Golieyn został senatorem, a w listopadzie 1915 r. członkiem Rady państwa.

Nowy premier tak sformułował swój program: „Birz. Wied.” i „Russ. Wola”: „Ukaz o nominacji otrzymałom o godzinie 6 wieczorem, lecz wiedziałem o nim już przed 3 dniami. Nie będę mówił o programie, bo go jeszcze nie mam. Ułożę się on, gdy zapoznam się ze sprawami. Żadnej teki nie obejmę, gdyż uważam łączenie dwóch urzędów razem za szkodliwe. Pracę wspólną z Izbami prawodawczymi uważam za konieczną i korzystną. Będę na zwołaniu Izby 12 stycznia (st. styl). O pokojunim może być mowa przed ostatecznym i całkowitym zwycięstwem. Obecnie, gdy wszystko winno być skoncentrowane na osiągnięciu tego celu, nie może być mowy o żadnych poważnych reformach wewnętrznych.”

Dalej oświadczył ks. Golieyn, że szanuje prasę, popiera zjednoczenie gabinetu, a prawo interpelacji uważa za święte.

Zmiana zaszła też w urzędzie min. oświaty. Opuścił ten urząd hr. Ignatiew, cieszący się ogólną sympatią i zaufaniem społeczeństwa, a tę oświatę objął senator Kulczycki.

Pr. Kulczycki był dotychczas p. Kulczyckim, prokuratorem petersburskim. P. Kulczycki należał do prawego skrzydła profesury. Jak pisze „Riecz”, dla Dumy jest to stary znajomy. W swoim czasie hr. Ignatiew usunął go z urzędu kuratora petersburskiego na żądanie Dumy. Jeden z wybitnych działaczy komisji oświatowej Dumy nazywał go „najgorszym” z kasnieczyków.

Nominacja ta, zarówno jak i ks. Golieyna, jest bardzo symptomatyczna. P. Kulczycki i jego program sformułował tak: „Źródłem pomysłowości jest praca i wiedza. Programu na razie nie mam, wszystko będzie zależało od warunków. Na pytanie, czy będę prowadził nadal program hr. Ignatiewa, nie odpowiem i w ogóle działalności hr. Ignatiewa poruszać nie będę, by nie powiedzieć czegoś, co mogłoby być źle zrozumiane. Jako lekarz z wykształcenia zwróć uwagę na stan zdrowia młodzieży szkolnej.”

Zaszła również zmiana w ministerstwie spraw zagranicznych: opuścił rząd wice-minister Nieratow, który zajmował to stanowisko od 7 lat i był jednym z najgorliwszych i najczystszych pomocników p. Sazonowa.

W osobnym artykule żegnając „Russkaja Wola” hr. Ignatiewa: „W ciągu ostatnich 10 lat był to jedyny minister, z którym społeczeństwo obywatelskie pracowało i który chętnie uwzględniał życzenia społeczeństwa. To był jedyny minister, który pracował i starał się wartości kulturowe. To był jedyny minister-dzielnik, obrońca oświaty i jej pracowników. To był minister, który dał wodę życia zabitej przez p. Kasso — oświatę i podniósł ją. To był jedyny minister, który lubił oświatę i służył jej, stroniąc od polityki. Przypomnijcie sobie, gdy hr. Ignatiew znowu powołają do władzy. Czy nie będzie to jednak za późno?”

Prasa rosyjska sądzi, że cykl zmian jeszcze nie został ukończony i że możliwe są jeszcze pewne zmiany.

„Kuryer Nowy” pisze z okazji zmian ministerialnych:
Nie uważamy, abyśmy dymisję te i nominacje objął się miały na sprawę polską, lub bodaj pośrednio jej dotyczyć. W tej mierze o wiele bliżej obchodzi nas ogłoszona w „Prawie” Wiadomość nominacyi guwerniera Gallego na oberpoliemajstra miasta Warszawy. Gallego był dotychczas polniemajstrem czwartego dystryktu petersburskiego. Równocześnie nadchodzi wiadomość, że członkiem warszawskiego Komitetu prasowego został, w miejsce zmarłego Kuźniecowa, zamianowany cenzor wojenny, W. P. Preobrażenski.

Od Administracyi.
Celem uregulowania nakładu prosimy o możliwie najwcześniejsze nadeślanie prenumeraty.

Warunki prenumeraty w nagłówku dziennika.

Kronika.

Kraków, 30 stycznia.

Zadymka śnieżna. Przez cały dzień wczorajszego panowała zadymka śnieżna. Przy ostrym północnym wietrze padał przez cały dzień śnieg, który dął przechodniów po twarzach; miasto całe zasypało warstwą śniegu, na ulicach widać sanki. Temperatura wynosiła 12 stopni Celsjusza poniżej zera. Zawijają śnieżna stała się powodem nieregularnego ruchu wozów tramwajowych; na każdym przystanku widać tłumy osób, czekających na zjawienie się wozu, zazwyczaj zupełnie już przepelnionego. Silny wiatr ożywił niektóre ulice i chodniki tak gruntownie ze śniegu, iż pozostała tylko śliska gruda lodowa, która powoduje liczne wypadki.

Również na prowincyi od dwóch dni szaleje gwałtowna zadymka śnieżna; do Krakowa wskutek tego pociągi nadechodzą z znacznym opóźnieniem.

Przebieg wojenki pospoliczaków z roku 1899. Na placu św. Ducha w gmachu szkoły miejskiej odbyła komisja pospoliczaków, uroczystym w roku 1899, a powołany obecnie do przelazdu wojenki, dokumenty wojenki, tak zwane potwierdzenia osoby i zgłoszenia się. Cztery komisje — urzędują w dwóch salach, do których prowadzą tylko jedne drzwi — tam wydają dokumenty wszystkim pospoliczakom z tego rocznika z całego Krakowa.

Wczoraj rano zebrali się w gmachu przeszło 1000 osób, z których połowa, nie chcąc zniebnić na korytarzu, wtargnęła do sal, gdzie powstał taki tłok, iż urzędnicy musieli przerwać chwilowo urzędowanie, gdyż faktycznie było fizycznym niepodobieństwem w takich warunkach odbierać generalną od stron i wydawać im potwierdzenia. Jeden lokal dla wydawania dokumentów dla całego rocznika okazał się stanowczo niewystarczającym i niewygodnym i zapewne komisje nie ukończą swych czynności do dnia 31 b. m., jak to było zapowiedzianem.

W tej sprawie otrzymujemy następujący komunikat:
Wobec znacznego napływu pospoliczaków, uroczystym w roku 1899, zgłaszających się bądź po dokument „Potwierdzenia osoby i zgłoszenia” (przy placu św. Ducha 1, 3), bądź po legitymacyjną kartę pospoliczaka „R” (w lokalach pałacu Larysza i przy ulicy Zwierzynieckiej 1, 25), zawiadamia magistrat (wydział wojenki Va), że wszystkie odnośne komisje urzędować będą odtąd, oprócz godzin przedpołudniowych, to jest od 9—1, także w godzinach od 4—7 wieczorem.

Zjazd Ligi kobiet N. K. N. Krakowski Koło Ligi kobiet uprasza uprzejmie swoje członkinie o zgłaszanie kwater dla delegatek na zjazd, który odbędzie się w dniach 1 i 2 lutego b. r. Kwatery w cenie 2—3 K za dobę uprasza się zgłaszać do krakowskiego Koła, ulica Golebia 1, 20, w godzinach urzędowych od 11 do 1 w południe.

Z krakowskiego Towarzystwa lekarskiego. W środę, dnia 31 stycznia b. r., o godzinie 6 wieczorem odbędzie się w gmachu przy ulicy Radziwiłłowskiej 1, 4 posiedzenie Towarzystwa z porządkiem dziennym: 1) docent dr. Radliński: „Demonstracje chorech”; 2) profesor dr. Latkowski: „O nowym leczeniu spraw zapalnych” (wykład).

Wystawa graficzna w Sukiennicach. Towarzystwo Przyjaciół Muzeum Narodowego urządziło w piątek, dnia 2 lutego, o godzinie 3 po południu zwiedzanie obecnej wystawy graficznej w Sukiennicach. Oprowadzać będzie po wystawie i objaśniać ekspozycję kustosz dr. Marian Gumowski. Członkowie Towarzystwa będą mieli wolny wstęp na okazanie karty członkostwa za rok bieżący.

EGZAMIN na urząd sędziowski odbywał się będą w sądzie krajowym wyższym w Krakowie w roku 1917 w miesiącach: marcu, czerwcu i listopadzie.

Armia Królestwa Polskiego od roku 1815 do 1830. Na ten temat odbędzie się we czwartek, dnia 1 lutego b. r., o godzinie 6 wieczorem w sali „Collegium minus”, ulica Golebia 1, 11, II piętro, odczyt profesora „wszechni Jagiellońskiej” dr. Wacława Tokarza. Dochód przeznaczony na schronisko dla legionistów, utrzymywane przez sekcję „Samarytanin polskiego opieki nad legionistami.”

Z miejskiego teatru ludowego. Na czwartek przygotowano scenę ludową wspaniałą tragedję, pełną malowniczych scen z epoki Rzymu za Nerona: „Ligia” Jan. Barański.

Wieczór pieśni i humoru. W sali kino-teatru „Wanda” odbędzie się we czwartek, dnia 8 lutego, o godzinie 8 wieczorem „Wieczór pieśni i humoru” oroniony śpiewaczką p. Eugeniją Pisarską i jej humorystą krakowskiego p. Leona Wyrwiczem. — Znamna artystka, p. Pisarska, uczennica prof. Horbowskiego, przypomni się publiczności krakowskiej po dłuższej przerwie sukcesów artystycznych.

P. Leon Wyrwicz wystąpi ze swoim bogatym programem, pełnym wiele zabawnych migawek. Uroczystym programem uświetnionego humorysty niezaprzeczalnie sprowadzi liczny jego zwolenników.

Miejskie kuchnie obywatelskie w Krakowie. Wywołana ilustracya ciężkich warunków apropracyjnych w Krakowie jest coraz częściej częstą frekwencyą stołowników w miejskich kuchniach obywatelskich.

Niedawno otwarto nową kuchnię w Podgórzu przy ulicy Wiśniej, oraz wygodną jadalsnią w kuchni przy Alei Krasińskiego. — Także i w tych nowo otwartych kuchniach frekwencya jest stosunkowo bardzo liczną, z obiadów korzystają m. in. ludność, w tem znaczny procent żołnierzy, legionistów, słuchaczy uniwersytetu i studentów gimnazjalnych. Z kuchni korzystają także rodziny urzędników.

Rozdział skór. „Wiadomości gospodarcze” donoszą: Aby umożliwić równomierne zaopatrzenie drobno-przemysłowych przedsiębiorstw zwałskich w skórę twardą dla celów ludności cywilnej, utworzyło ministerstwo handlu Centralną skórę w Wiedniu, która, wedle klucza, ustalonego dla całej Austrii na podstawie ilości warsztatów zwałskich, przydziela skórę Izbowi handlowym i przemysłowym.

Zadaniem Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie jest rozdzielić skórę między najstrów zwałskich swojego okręgu.

Akcyi rozdzielczą rozpoczęła Izba od miasta Krakowa—Podgórza. W listopadzie i grudniu ubiegłego roku rozdzielono między 242 szweców 720 kilogramów skóry. Na jednego majstra szwecskiego przypada więc po 3 kilogramy skóry. Rozdział nastąpił na podstawie kart poboru w drodze drobnego handlu.

W najbliższych dniach przystąpi Izba do drugiego rozdzielu skór między najstrów krakowskich i podgórskich. Tym razem będzie Izba mogła, dzięki temu, iż jej starania o znaczniejszy przydział skór wydały pomyślny rezultat, wyznaczyć szewcom wyższe kontyngenty.

Szewcom na prowincyi przydzieli Izba skórę w porozumieniu z władzami powiatowymi pierwszej instancyi. Do okręgu Izby krakowskiej należy 29 powiatów. Dotąd otrzymały skórę cztery powiaty, a mianowicie: bialski, obrzowski, gorlicki i limanowski.

W najbliższym czasie nastąpi wysyłka skór do dalszych siedmiu powiatów. Powolne tempo akcyi rozdzielczej na prowincyi należy przypisać temu, iż dotąd, mimo upływu kilku tygodni, nie nadeszła jeszcze większość starostw Izbie potrzebnych wykazów, oraz wniosków co do ustanowienia organów rozdzielczych. Z dotychczasowego przydziału wypadło na jednego szweca na prowincyi po trzy kilogramy skóry. Obecnie nastąpi podwyższenie przydziału, tak, że przy najbliższym rozdziale otrzymają szwecy po 5 kilogramów skóry. Na szewców, oddzielonych skórą, nałożyła Izba obowiązek przestrzegania przy wyrobie i naprawie obuwia cen maksymalnych, które zostały ustalone na 8 do 10 K za podziałowanie obuwia i przybicie obcasów.

Z kraju.

Obchód styczniowy w Białej. Niestrudzona Liga kobiet N. K. N. dożyła i w tym roku wszelkich starań, by obchód 54-letniej rocznicy powstania styczniowego wypadł rzeczywiście godnie tak co do nastroju, jako też co do wysokiego artystycznego poziomu muzyczno-wokalnych produkcji. Wieczór styczniowy, urządzony przez Ligę kobiet w dniu 23 stycznia b. r. w sali hotelu „pod Orłem” wywarł na wszystkich głębokie wrażenie. Słowo wstępne wygłosił dr. A. Wereszyński, który nakreślił polityczne przyczyny powstania, jego rozwój i upadek, oraz stanowisko państw europejskich wobec sprawy polskiej. Mowa podkreśliła z naciskiem, że bohaterstwo powstańców z r. 1863 stało się podniętą dla narodu do przetrawienia ciężkiego okresu od upadku powstania aż do wybuchu wojny światowej, oraz natchnieniem dla nowych bohaterów narodu.

Pod słowem wstępem rozpoczął się produkcy muzyczno-wokalnej. Chór miejscowy pod batutą p. Zbijewskiego odpiewał pieśń Galia, Nie-wiadomskiego, Maszyńskiego i Lachmana. Niezwykle artystyczne wrażenie wywarł p. Kurylo odegraniem na skrzypcach utworów Bacha, Wieniawskiego i innych. P. Helena Bigo miała prawdziwe powodzenie w odpisywaniu pieśni Karłowicza i Niemirowskiego. Prawdziwą atrakcyę wieczoru stanowił występ p. Majdrowskiej w nowej, artystki teatru krakowskiego, która deklamowała utwory Konopnickiej, Pola i Potwieskiego. Akompaniament spoczywał w pewnych rękach p. Gedli i p. K.

Niestety, udział publiczności nie całkiem dopisał (!) w przebiegu wieczoru do drugiej narodowości, zamieszkałej Białej, która tłumnie uczęszczała na swoje obchody, czem mogłaby być przykładem dla bawianek w Polonię.

dzie się w dniach 1 i 2 lutego b. r. Kwatery w cenie 2—3 K za dobę uprasza się zgłaszać do krakowskiego Koła, ulica Golebia 1, 20, w godzinach urzędowych od 11 do 1 w południe.

Z krakowskiego Towarzystwa lekarskiego. W środę, dnia 31 stycznia b. r., o godzinie 6 wieczorem odbędzie się w gmachu przy ulicy Radziwiłłowskiej 1, 4 posiedzenie Towarzystwa z porządkiem dziennym: 1) docent dr. Radliński: „Demonstracje chorech”; 2) profesor dr. Latkowski: „O nowym leczeniu spraw zapalnych” (wykład).

Wystawa graficzna w Sukiennicach. Towarzystwo Przyjaciół Muzeum Narodowego urządziło w piątek, dnia 2 lutego, o godzinie 3 po południu zwiedzanie obecnej wystawy graficznej w Sukiennicach. Oprowadzać będzie po wystawie i objaśniać ekspozycję kustosz dr. Marian Gumowski. Członkowie Towarzystwa będą mieli wolny wstęp na okazanie karty członkostwa za rok bieżący.

EGZAMIN na urząd sędziowski odbywał się będą w sądzie krajowym wyższym w Krakowie w roku 1917 w miesiącach: marcu, czerwcu i listopadzie.

Armia Królestwa Polskiego od roku 1815 do 1830. Na ten temat odbędzie się we czwartek, dnia 1 lutego b. r., o godzinie 6 wieczorem w sali „Collegium minus”, ulica Golebia 1, 11, II piętro, odczyt profesora „wszechni Jagiellońskiej” dr. Wacława Tokarza. Dochód przeznaczony na schronisko dla legionistów, utrzymywane przez sekcję „Samarytanin polskiego opieki nad legionistami.”

Z miejskiego teatru ludowego. Na czwartek przygotowano scenę ludową wspaniałą tragedję, pełną malowniczych scen z epoki Rzymu za Nerona: „Ligia” Jan. Barański.

Wieczór pieśni i humoru. W sali kino-teatru „Wanda” odbędzie się we czwartek, dnia 8 lutego, o godzinie 8 wieczorem „Wieczór pieśni i humoru” oroniony śpiewaczką p. Eugeniją Pisarską i jej humorystą krakowskiego p. Leona Wyrwiczem. — Znamna artystka, p. Pisarska, uczennica prof. Horbowskiego, przypomni się publiczności krakowskiej po dłuższej przerwie sukcesów artystycznych.

P. Leon Wyrwicz wystąpi ze swoim bogatym programem, pełnym wiele zabawnych migawek. Uroczystym programem uświetnionego humorysty niezaprzeczalnie sprowadzi liczny jego zwolenników.

Miejskie kuchnie obywatelskie w Krakowie. Wywołana ilustracya ciężkich warunków apropracyjnych w Krakowie jest coraz częściej częstą frekwencyą stołowników w miejskich kuchniach obywatelskich.

Niedawno otwarto nową kuchnię w Podgórzu przy ulicy Wiśniej, oraz wygodną jadalsnią w kuchni przy Alei Krasińskiego. — Także i w tych nowo otwartych kuchniach frekwencya jest stosunkowo bardzo liczną, z obiadów korzystają m. in. ludność, w tem znaczny procent żołnierzy, legionistów, słuchaczy uniwersytetu i studentów gimnazjalnych. Z kuchni korzystają także rodziny urzędników.

Rozdział skór. „Wiadomości gospodarcze” donoszą: Aby umożliwić równomierne zaopatrzenie drobno-przemysłowych przedsiębiorstw zwałskich w skórę twardą dla celów ludności cywilnej, utworzyło ministerstwo handlu Centralną skórę w Wiedniu, która, wedle klucza, ustalonego dla całej Austrii na podstawie ilości warsztatów zwałskich, przydziela skórę Izbowi handlowym i przemysłowym.

Zadaniem Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie jest rozdzielić skórę między najstrów zwałskich swojego okręgu.

Akcyi rozdzielczą rozpoczęła Izba od miasta Krakowa—Podgórza. W listopadzie i grudniu ubiegłego roku rozdzielono między 242 szweców 720 kilogramów skóry. Na jednego majstra szwecskiego przypada więc po 3 kilogramy skóry. Rozdział nastąpił na podstawie kart poboru w drodze drobnego handlu.

W najbliższych dniach przystąpi Izba do drugiego rozdzielu skór między najstrów krakowskich i podgórskich. Tym razem będzie Izba mogła, dzięki temu, iż jej starania o znaczniejszy przydział skór wydały pomyślny rezultat, wyznaczyć szewcom wyższe kontyngenty.

Szewcom na prowincyi przydzieli Izba skórę w porozumieniu z władzami powiatowymi pierwszej instancyi. Do okręgu Izby krakowskiej należy 29 powiatów. Dotąd otrzymały skórę cztery powiaty, a mianowicie: bialski, obrzowski, gorlicki i limanowski.

W najbliższym czasie nastąpi wysyłka skór do dalszych siedmiu powiatów. Powolne tempo akcyi rozdzielczej na prowincyi należy przypisać temu, iż dotąd, mimo upływu kilku tygodni, nie nadeszła jeszcze większość starostw Izbie potrzebnych wykazów, oraz wniosków co do ustanowienia organów rozdzielczych. Z dotychczasowego przydziału wypadło na jednego szweca na prowincyi po trzy kilogramy skóry. Obecnie nastąpi podwyższenie przydziału, tak, że przy najbliższym rozdziale otrzymają szwecy po 5 kilogramów skóry. Na szewców, oddzielonych skórą, nałożyła Izba obowiązek przestrzegania przy wyrobie i naprawie obuwia cen maksymalnych, które zostały ustalone na 8 do 10 K za podziałowanie obuwia i przybicie obcasów.

Z kraju.

Obchód styczniowy w Białej. Niestrudzona Liga kobiet N. K. N. dożyła i w tym roku wszelkich starań, by obchód 54-letniej rocznicy powstania styczniowego wypadł rzeczywiście godnie tak co do nastroju, jako też co do wysokiego artystycznego poziomu muzyczno-wokalnych produkcji. Wieczór styczniowy, urządzony przez Ligę kobiet w dniu 23 stycznia b. r. w sali hotelu „pod Orłem” wywarł na wszystkich głębokie wrażenie. Słowo wstępne wygłosił dr. A. Wereszyński, który nakreślił polityczne przyczyny powstania, jego rozwój i upadek, oraz stanowisko państw europejskich wobec sprawy polskiej. Mowa podkreśliła z naciskiem, że bohaterstwo powstańców z r. 1863 stało się podniętą dla narodu do przetrawienia ciężkiego okresu od upadku powstania aż do wybuchu wojny światowej, oraz natchnieniem dla nowych bohaterów narodu.

Pod słowem wstępem rozpoczął się produkcy muzyczno-wokalnej. Chór miejscowy pod batutą p. Zbijewskiego odpiewał pieśń Galia, Nie-wiadomskiego, Maszyńskiego i Lachmana. Niezwykle artystyczne wrażenie wywarł p. Kurylo odegraniem na skrzypkach utworów Bacha, Wieniawskiego i innych. P. Helena Bigo miała prawdziwe powodzenie w odpisywaniu pieśni Karłowicza i Niemirowskiego. Prawdziwą atrakcyę wieczoru stanowił występ p. Majdrowskiej w nowej, artystki teatru krakowskiego, która deklamowała utwory Konopnickiej, Pola i Potwieskiego. Akompaniament spoczywał w pewnych rękach p. Gedli i p. K.

Niestety, udział publiczności nie całkiem dopisał (!) w przebiegu wieczoru do drugiej narodowości, zamieszkałej Białej, która tłumnie uczęszczała na swoje obchody, czem mogłaby być przykładem dla bawianek w Polonię.

Ropczyce, 27 stycznia. (Zniszczenie okolicy. — Aresztowanie handlarzy żywnościowych. — Wiejska spółka spożywcza).

Blisko siebie położone trzy miasteczka: Dębica, Ropczyce i Sędziszów, jako też okolica tychże, ucieleśniają wiele podczas rajazdu moskiewskiego. Rynek dębicki uległ w połowie zupełnie zniszczeniu; z podpalonych przez Rosjan budynków zostały tylko kominy. Mniejsze szkody wprawdzie, jednakże bardzo wielkie, poniosły Ropczyce i Sędziszów. Kilka przysiółków w okolicy Ropczyce zostało przez Moskali spalonych; nie brakło także zabunków i morderstw rabunkowych. Zakupy wojskowe płacili Rosjanie śmiesznie niskimi cenami: za krowę dawali 35 rubli, za konia 40 rubli. Rekwirując dla wojska, zabili Rosjanie w okolicy Ropczyce pięć osób, w tem dwie kobiety.

z dokładnym przebiegiem życia, zaopatrzone w świadczenia szkolne i moralności, nadsyłać należy do inspektoratu szkolnego w Noworadomsku. — Pierwszeństwo w nadaniu posad zastępuje się kandydatem (kandydatem), posiadającym egzamin nauczycielski. — Obecna płaca wynosi 900 koron, a w szkołach, mieszczących się w lokalach naj- tych, dodatków na mieszkanie 180 kor., prócz miesz- kania w naturze, opału, pole, lub w braku tegoż, pe- wna kwota w formie odszkodowania. Podwyższenie płacy zasadniczej jest zapewnione.

Nowe pociągi kolejowe w Królestwie Polskim. Z komendy północnej kolei wojskowej donoszą nam: Z dniem 1 lutego zaczęły kursować na linii Kielec dworzec główny — Częstochowa pociągi oso- bowe Nr 611 i 614, na linii Skarżysko — Tomaszów pociągi osobowe Nr 613 i 616 i na linii Skarżysko — Nadbrzeże pociągi osobowe Nr 713 i 716. Czas od- jazdu i przyjazdu tych pociągów uwidoczniły się w rozkładach jazdy kolei wojskowej w kolejce.

Ze świata.

Uroczystość polska w Budapeszcie. Na uroczy- stości w Budapeszcie, urządzoną dla uczczenia niepodległości Polski przez młodzież węgierską, magistrat miasta Warszawy wysłał depeszę treści następującej: „Do Klubu uniwersyteckiego w Bu- dapeszcie. Magistrat miasta stołecznego Warszawy, pomyślnie odwołując braterstwo Polski z szlachet- nym narodem węgierskim, w dniu, w którym mło- dzież uniwersytecka obchodzi w Budapeszcie świę- to wskrzeszenia państwa polskiego, przesyła wy-razy gorącego uznania za część dla ideału polskie- go i pozdrawia okrzykiem: »Eljen!« Magistrat miasta stołecznego Warszawy. Dnia 27 stycznia 1917 roku.

Depeszę przesłano na ręce cesarsko-królewskiego delegata austro-węgierskiego ministerstwa spraw wewnętrznych w Warszawie.

Zajęcie na obchodzie Sienkiewiczowskim w Pe- tersburgu, Petersburgi. »Dziennik Polski« donosi, że na obchodzie Sienkiewiczowskim w Petersburgu zjawili się między innymi poseł socjalistyczny Czechowski. W przerwie międzyokrojowej urzą- dzenia publiczność polska posłowi Czechowski owa- sy. »Dziennik Polski« wyraża się z tego powodu z przekąsem o sympatykach polskich p. Czechow- skiego w kolonii petersburskiej. Na uwagi te odpowia- da »Kurier Nowy« w numerze z 12 stycznia:

»Manifestacja była zupełnie żywiołowa, nie na- wskazywała na to, aby ją urządzili »polscy przyjaciele kierunku, któremu hołduje p. Czechowski, jak to sądził »Dziennik Polski«. Uznaje się, że dla polski Czechowski Polaków, wyznających wspólnie z nim zasady społeczne, nie jest chyba tak gorzej i ba- łwochwalczo, by mieli oni p. Czechowskiego urządzić awanturę na każdym miejscu i przy każdej sposobno- ści. Skoro więc publiczność polska wyrażała posło- wi Czechowskiemu swe uznanie, to widocznie obcho- dziło o coś innego, niż zasady marksizmu, p. Czechow- ski doskonale to rozumiał, gdyż, odpowiadając na oklaski, zaznaczył, że upatruje w nich wyraz uzna- nia za stanowisko jego i jego frakcji w sprawie polskiej. Sądzić należy, iż przypuszczenie to było słusznym i taki właśnie był zamiar przygodnych manifestantów. Świadczy o tym w pamięci u wszyst- kich dyskusja w Damie w związku ze sprawą p. Łempickiego. Dyskusja, jak wiadomo, weszła na- tory znacznie szersze, niż sama kwestia, która by- ła do niej powodem. Naturalnie, poseł H. a. r. u. s. e- wiec skorzystał z okazji, aby popębił jeszcze je- dną niecierpliwość i wypowiedział kilka słów dotkli- wych pod adresem lewicy dumskiej. Jak zwykle, większość Polaków nie czuła się bynajmniej zo- stawioną z niefortunnym, jak zwykle, posłem H. a. r. u. s. e- wiecem. Zwykle po każdym wystąpieniu po- śła H. a. r. u. s. e- wieca następuje wyraz protestu ze stro- ny polskiej, nie zatem dziwnego, że i tym razem tak się stało.

Przyznaje się do zbrodni. Przed kilku dniami ujęto w Gruzji morderców: Hirta i jego towarzyszy, którzy zamordowali niedawno w Wiedniu p. Lo- schitzową w celach rabunkowych. Hirt z początku uporaźnie wypierał się udziału w tej zbrodni. Ostatecznie — jak donoszą z Gruzji — Hirt przyznał się do tego morderstwa, odpowiedzialność jednak za ten mord zrzucił na swoją towarzyszkę Lieben- eckerową, twierdząc, że ona była inicjatorką zbro- dni.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie im. Józefa Słowackiego. We wtorek, dnia 30 b. m.: »Nasi najserdeczniej- si«, komedia W. Sardon. We środę, dnia 31 b. m.: »W małym domku«, dramat T. Rittnera. We czwartek, dnia 1 lutego: »Rzeczniczka po- cztowa«, komedia Alf. Capus'a.

Repertuar miejskiego teatru ludowego w Krakowie. We wtorek, dnia 30 b. m.: »Janek i Franek w krainie cudów«. We środę, dnia 31 b. m.: po południu przedsta- wienia nie będzie; wieczorem zaś: »Janek i Franek w krainie cudów«, operetka Fr. Lenara. We czwartek, dnia 1 lutego: (Premiera) »Lygia«, tragedia w 5 aktach na tle »Quo vadis«.

Śmiły wykład ks. Józefa Urbana T. J. o Ko- ścielach na temat: »Ko- ściółki filarem i fundamentem prawdy« odczy- tał we środę dnia 31 b. m. o godzinie 7 wieczo- rem w salie Rady powiatowej, ulica Piłkarska 1.

Wydział krajowy nadal radcom rachunko- wym N. a. t. i. e. m. w Marianowie i Frydman- o w i. Kanclerz VII rangę ad personam.

Zmarli: Stanisław Skóro, towarzysz sztuki drukarskiej, choroby 16 pułku piechoty, przeżywszy lat 89, zmarł w Krakowie w szpitalu garnizonowym dnia 27 b. m. Pogrzeb odbył się wczoraj.

We Lwowie zmarł Izidor K. a. r. s. b. a. d., ucze- śnik powstania r. 1863, w którym doświadczył się ran- gi kapitana. Zmarły był naczelnikiem oddziału w 8 pułku hipoteczny.

SKŁADKI

złożyli w Administracji »Nowej Reformy«: Na Fundusz wdów i sierot po legionistach: Personal- kasy dyktacji kol. Stanisławów (obecnie Opawa) 30 K; rodzina Lewickich 30 K zamiast kwiatów na tru- mienkę 4 K; p. Stasia; urząd podatkowy w Łutwickach 65 K 30 b; Anna Gielar 2 K; urzędniczy ad. skrzy- ni 4 K; miejski rzemieślnik 30 K zamiast kwia- tów na trumnę 6 K; p. Zygmunta Feriga. Na Fundusz im. Piłsudskiego: Włodzimierz Mermor 6 K. Dla starszki M. R.: W. Józefa 2 K. Na stypendjum im. 6 K. p. Maryi Raczynskiej-Chod- nioj dla legionistów: Chorągiew Leg. pol. Franciszek Socha Paprocki 50 K (do dyspozycji Kola Ligi ko- biet w N. Sączu). Na Komitet opieki nad byłymi legionistami: Anna Gielar 2 K (dla inwalidów). Na Zakład Fel. Żurawskiej: Alfredowie Langrod 10 K zamiast kwiatów na trumnę 6 K; p. Stasia Lew- ickiego.

Planowania w Legionach.

Ostatnim rozkazem Komendy Legionów zostali zamianowani z dnia 1 stycznia 1917 r.:

- I. podporucznikami chorągwiów:
- a) w piechocie: Słowiński Modest, 5 p. p.; Beben Henryk, 1 p. p.; Dąbrowski Eustachy, 5 p. p.; Kłobukowski Włodzimierz, 3 p. p.; Dębski Kazimierz, 2 p. p.; Kulczyński Władysław, 6 p. p.; Bandrowski Juliusz, 1 p. p.; Brodzinski Mieczysław, 2 p. p.; Kara Stanisław, 2 p. p.; Danko Jerzy, 5 p. p.; Kolbusz Franciszek, 1 p. p.; Ogrodnik Jan, 6 p. p.; Młynar- ski Ludwik, 1 p. p.; Głogowski Mieczysław, 6 p. p.; Styrczula Stanisław, 6 p. p.; Machajski Mieczysław, 6 p. p.; Wileziński Stanisław, 2 p. p.; Lewi- Ński Tadeusz, 6 p. p.; Wazybów Bronisław, 6 p. p.; Dziurzyński Kazimierz, 6 p. p.; Kaliński Władysław, 1 p. p.

- b) w artylerji: Machajski Kazimierz, Kwiatkowski Stanisław, Rawski Józef, Sigmund Stanisław, Kijowski Jan.

- c) w służbie sanitarnej: Forstner Ireneusz — Dom ozdrowieńców.

- II. Chorążymi:

- a) w piechocie — sierżanci:

- Kolinkowski Stefan, 1 p. p.; Czachowski Witold, 5 p. p.; Wiater Józef, 1 p. p.; Joniak Franciszek, 5 p. p.; Towarnicki Stanisław, 1 p. p.; Ulatowski Leon, 5 p. p.; Strzelecki Józef, 2 p. p.; Smilowski Filip, 1 p. p.; Oscełowicz Tadeusz, 6 p. p.; Babo- wski Stanisław, 2 p. p.; Salsowski Kazimierz, 5 p. p.; Tracz Jan, 1 p. p.; Nizicki Kazimierz, 3 p. p.; Dantes dr Bronisław, 3 p. p.; Orski Włademar, 6 p. p.; Pancezkiewicz Adolf, 5 p. p.; Kowalski Stefan, 5 p. p.; Płachta Jan, 5 p. p.; Angasiński Ta- deusz, 1 p. p.; Mirzewski Antoni, 1 p. p.; Matusz- ewski Józef, 2 p. p.; Pełkowski Mieczysław, 3 p. p.; Kraus Jan, 4 p. p.; Zakrocki Ludwik, 5 p. p.; Szko- łowski Oswald, 6 p. p.; Niedenthal Marian, 1 p. p.; Płochowski Stefan, 2 p. p.; Hnisko Antoni, 3 p. p.; Karza Władysław, 4 p. p.; Smoleń Ludwik, 5 p. p.; Iwanowski Feliks, 6 p. p.; Brodowski Stanisław, 1 p. p.; Michno Stefan, 2 p. p.; Piłkowski Aureliusz, 3 p. p.; Schiering Stanisław, 4 p. p.; Włosko- wicz Władysław, 5 p. p.; Szydzowski Ludwik, 6 p. p.; Szajewski Jan, 1 p. p.; Warchol Stefan, 2 p. p.; Frączek Władysław, 3 p. p.; Sułkowski Władysław, 4 p. p.; Wieruszewski Michał, 5 p. p.; Śliwiński Jan, 6 p. p.; Labus Michał, 3 p. p.; Warcholik Sta- nisław, 4 p. p.

- b) w artylerji — ogarnisturze:

- Krzewski Stanisław, 1 p. art.; Hubel Jan, 1 p. art. e) w kawalerji: wachmaniszcie: Słotkowski Zdzisław Stefan, 1 p. ul.; Gałceki Zy- gonim, 2 p. ul.; Sroczyski Stefan, 1 p. ul.; Kłowi- Ński Józef, 2 p. ul.; Meus Henryk, plut. kaw. szl.

- d) w żandarmerji polowej:

- wachmaniszcie: Dłużyski Kazimierz.

- e) w oddziale samochodowym:

- ochotn. zuz. Meyer Andrzej.

Chorążymi werbunkowymi zostali mianowani sierżanci:

- Stefan Ksawery, 2 p. p.; Radon Stanisław, Dep. Wojsk.; Starzewski Jan, 1 p. art.; Stok Stan- isław, 6 p. p.; Nabelak Mieczysław, Oddz. skaut.; Dąbrowski Stanisław, Kom. Grupy; Starzewski Maciej, Dep. Wojsk.; Hilech Franciszek, 1 p. p.; Głyszewski Kazimierz, 1 p. art.; Sanak Stanisław, Dep. Wojsk.; Gorzechowski Witold, 1 p. p.; Czarno- wski Stefan, Dep. Wojsk.; Zieniewski Wiktor, Dep. Wojsk.; Lasen Józef, 2 p. p.; Zanosinski Zdzisław, 2 p. p.; Modelski Zygmunt, 1 p. p.; Lugowski Mi- chał, Dep. Wojsk.; Meyer Stefan, Dep. Wojsk.; Mi- chiewicz-Pas Piotr, 2 p. ul.; Otto Władysław, 1 p. art.; Łaskowski Konstanty, Dep. Wojsk.; Kochu- Ński Stanisław, Dep. Wojsk.; dr Wileziński Marian, Dep. Wojsk.; Sołtyś Jacobim, Dep. Wojsk.; Hirsler Mieczysław, 1 p. p.; Hirsler Stanisław, 4 p. p.; Da- guma Kazimierz, 4 p. p.; dr Wajda Władysław, 4 p. p.; dr Szwed Stanisław, 4 p. p.; dr Zahorski Bohdan, 1 p. p.; Ablewicz Tadeusz, Oddz. sztab. Kom. Leg. polsk.; Wegnerowicz Roman, 1 p. art.; Graff Hen- ryk, 1 p. art.; Sokolowski Stanisław, Dep. Wojsk.; Markowski Marian, Dep. Wojsk.; Lewanowicz Adam, 1 p. p.; dr Bochenek Mieczysław, 1 p. art.; dr Rydet Ferdinand, Dep. Wojakowy.

Dziś ekonomiczny.

Sprawy komisji do notowania cen z ruciu handlowego na najbliższą targowicę na opdo. — W ubiegłym tygodniu od 20 stycznia do 26 stycznia r. b. sprzedano buhajów 95 woiów, 15 krów, 71 jałówek, 54 razem była rogatego, 238 cieląt, 432 owce i 164 nierogacizny 730.

Płacono za 100 kg. żywej wagi: za 12 sztuk wo- łów I. jakości od 410 do 440 przeważnie po 430 K; za 3 sztuki wołów II. jakości od 380 przeważnie po 380 K; za 25 sztuk buhajów I. jakości od 360 do 440 przeważnie po 380 K; za 25 sztuk buhajów II. jakości od 320 do 356 przeważnie po 320 K; za 21 sztuk buhajów III. jakości od 234 do 315 przeważnie po 280 K; za 7 sztuk krów I. jakości od 401 do 417 przeważnie po 401 K; za 18 sztuk krów II. jakości od 391 do 376 przeważnie po 330 K; za 21 sztuk krów III. jakości od 220 do 298 przeważnie po 231 K; za 5 sztuk jałówek I. jakości od 400 do 450 przeważnie po 430 K; za 18 sztuk jałówek II. ja- kości od 320 do 380 przeważnie po 360 K; za 13 sztuk jałówek III. jakości od 261 do 319 przeważ- nie po 268 K; za cielęta od 238 do 456 przeważnie po 160 K; za nierogaciznę na bitą wagę od 600 do 720 przeważnie po 660 K.

Z powodu trudności w zakupie była różnego na targach w kraju, mniej doprowadzono na tar- gowicę 90 sztuk była rogatego i 96 sztuk nieroga- cizny. Niedostateczny dla pokrycia miejscowego zapotrzebowania dowóz był spowodował podro- żenie cen woiów I. jakości o 6 K, buhajów I. jakości o 24 K, II. i III. jakości o 20 K, krów I. jakości o 20 K, II. jakości o 30 K, III. jakości o 20 K, ja- łówek I. jakości o 70 K, II. jakości o 40 K, III. ja- kości o 20 K. Cena cieląt obniżyła się o 5 K na 100 kg. żywej wagi, również nierogacizna była tańsza o 15 K na 100 kg. bitej wagi.

* Mąka żułowa dla Galicji. Syndykat rolniczy donosi: Według oficjalnego zawiadomienia Po- woznego Związku stowarzyszeń rolniczych w Wiedniu, który z ramienia ministerstwa rolnictwa przeprowadza rozdział nawozów sztucznych na po- szeregowe kraje koronne, winna większa wła- sność rolna zamawiać w bieżącym roku mą- kę żułową Thomasa wprost u zastępcy berliń- skich fabryk tomasyny na Galicję Józefa K. a. r. a. c. a.

Natomiast kontyngent mączki żułowej, przy- dzielony Centrali dla odbudowy kraju i rozdany przez nią między organizacje handlowo-rolnicze jest przewidzianym przeznaczony dla rolników uniwersyteckich, zorganizowanych w krajowych stowa- rzyszeniach rolniczych.

Jakkolwiek niewątpliwie organizacje handlowo- rolnicze ze awai strony będą się starały w miarę

możności pokryć zgłoszone u nich zapotrzebowania także większe własności ziemskiej, to jednak jest przedane, aby większa własność swoje zamówienia na mąkę żułową skierowała do firmy Karracha, a w razie przyjęcia zamówienia przez Karracha od- wołała zamówienia zgłoszone gdzieindziej. W ten sposób cała możliwa do wydobycia ilość tomasyny dostanie się do kraju. Adres firmy Karrach brzmi: Josef Karrach, Wiedeń VI, Mariahilferstrasse 27.

* Sprzedaż nasion jarzynowych. Z Wiednia do- nosi Biuro korespondencyjne: Z polecenia Urzędu żywnościowego, Centrala środków pastewnych sprzeda około 10 do 15 wagonów nasion jarzyno- wych, zakupionych za granicą, zbędnych przez stację kontrolną dla nasion. Sprzedaż dokona się po cenach i na warunkach, które ustali Urząd ży-wnościowy.

* Zakaz przywozu towarów żywnościowych. W spra- wie importu z Niemiec artykułów objętych zakazem przywozu towarów żywnościowych otrzymała loba handlowa i przemysłowa bliźsze wyjaśnienia z ministerstwa handlu. Interesenci zasięgnąć mogą w tych sprawach w biurze Izby informacji w dro- dze pisemnej lub ustnej.

Krowe walki nad Seretem.

(Tel. w. »Nowej Reformy«).

Budapeszt, 30 stycznia.

»Az Est« donosi z Sofii:

Operacyjne, wdrożone nad Seretem, mimo nad- zwyczajnego zimna rozwijają się z niezmię- szoną siłą. Chwilami w walkach następuje krótki przerwany, po której aboli walki wzmagają się ze zdwojoną siłą, zwłaszcza ataki wojsk rosyjs- ko-rumuńskich, które przed kilku dniami pod- jeły wielką ofensywę, skierowaną ku Kłobukom Suseia i Putna. Mimo to jednak wojska nasze z każdą godziną zbliżają się do wielkich rzeczy- szczy, utworzonych przez rzeki Seret i Trotus. Poachd naszych wojsk odbywa się dalej w szybkim tempie, o ile uwzględnić się niekonieczną pogo- dę i trudny górski teren. To też walki na tym terenie stoja się z każdym dniem uciążliwsze. Charakterystycznym objawem dla tych walk jest, że w czasie bitwy nie można nawet odróż-nić atakujących od atakowanych.

Sukcesów decydujących dotąd nigdzie nie o- siągnięto. Głównym celem naszych wojsk jest związanie sił rosyjskich.

Ucieczka króla i rządu z Rumunii.

(Tel. w. »Nowej Reformy«).

Sztokholm, 30 stycznia.

»Ruskoje Słowo« donosi: Król rumuński, który wyjechał z Rumunii, zamieszka wraz z całym dworem w pałacu Potemkina w Jekat- erosławiu. W Jassach zastawiono już wagony dworskie, które przewozić króla i jego rodzinę, najwyższych dostojników państwowych oraz sztab państwowy do Rosji. »Dien« donosi, że wszystkie bandy rumuńskie przesiedlone już zo- stały z Jass do Rosji. Kurs rubla w Rumunii wynosi obecnie 2 kopy 66.

Wojna na morzu.

(Tel. e. k. Biura koresp.).

Charytaria, 30 stycznia.

Ministerstwo marynarki podaje do wiadomo- ści, że norweski statek motorowy wyszedł na ląd 34 ludzi z zabójczy niemieckiej łodzi podwod- nej, która zatopiona na pełnym morzu. Runo Wolff dodaje do powyższej wiadomo- ści następującą uwagę: Jak się dowiadujemy, 1042 postawiona dnia 27 lut. wieczorem w po- bliżu Hammerfeste stoczyła walkę z angielskim krążownikiem pomocniczym. Złutąca łódź, z wyjątkiem jednego żuryniera, wytrzymała.

Berlin, 30 stycznia. (Biuro Wolffa). Jedną z łodzi podwodnych, która tymi dniami powodziła z podróży, za- topiła 11 stateków o pojemności 32.460 ton, drugą 10 stateków o pojemności 12.000 ton, trzecią, w czasie od 12 do 22 lut., zatopila 13 stateków, poj. około 12.000 ton. W końcu jedna łódź podwodna odstawiała do portu cze- stego trzy angielskie parowce rybackie.

Dyktatura w Rosji?

(Tel. w. »Nowej Reformy«).

Berlin, 30 stycznia.

»Nationalzeitung« donosi z granicy rosyjskiej: Minister spraw wewnętrznych wypracował plan, mający na celu wyzyskanie siły robotczej całego narodu przez powołanie go do wspólnej pracy. Urzeczywistnienie tego planu wymagać jednak będzie nie mniej niż więcej tylko zapro- wadzenie dyktatury. Do usług na rzecz rządu ma być połączona także prasa.

Na mocy wspomnianego zarządzenia rząd będzie mógł wyzyskać wszystkie źródła pracy i wszystkie siły w Rosji. Głównym jednak ce-lem tego planu jest — jak się zdaje — dą-żenie Protopopowa do dyktatury.

Protopopow ministrem spraw zagranicznych.

(Tel. w. »Nowej Reformy«).

Sztokholm, 30 stycznia.

Dzienniki moskiewskie donoszą, że powołanie obecnego ministra spraw wewnętrznych Pro- topopowa na stanowisko ministra spraw za- granicznych nastąpi w najbliższym już czasie. Protopopow nie cieszy się jednak sympatya- mi, czego dowodem następujący fakt: Przed kilku dniami Protopopow przybył do cesarskiego klubu wyższościowego, aby spóżyć obiad. Wszyscy obecni w klubie na obiedzie osobistości opuści-ły jednak demonstracyjnie stół, przy którym zasiadł Protopopow, przenosząc się do sąsied- niego stołu.

Zjazd polityków rosyjskich.

(Tel. w. »Nowej Reformy«).

Kolonia, 30 stycznia.

»Rheinisch-Westfälische Zeitung« donosi z Sztokholmu: Z powodu odroczenia Dumy odbył się w Mo- skwie kongres wybitnych polityków rosyjskich,

między innymi w obradach tych wzięli udział: Milukow, Guczkow, ks. Lwow i Czelnokow. Tematem obrad było stanowisko, jakie stanowić ma polityczne mając zająć wobec rządu.

Proces Stuermer-Milukow.

(Tel. e. k. Biura koresp.).

Lugano, 30 stycznia.

Dzienniki włoskie donoszą, że za pośredni-ctwem prezydenta Dumy doręczono posłowi Milukowowi i skargę o oszczerstwo, wniesioną przez Stuermera. Milukow na odpo- wiedź w ciągu miesiąca. Milukowowi wiele na tem zależy, by przeczekać przedewszystkiem przebiegu procesu Manuflowa, byłego sekretar-za Stuermera.

Rządy koalicji w Grecji.

(Tel. e. k. Biura koresp.).

Ateny, 30 stycznia.

(Ag. Havasa). Minister spraw zagranicznych zawiadomił w sobotę posła francuskiego, że od- powiednio do żądania noty ententy usunął generała Kalarisa, i że rząd otrzymał od króla upoważnienie do rozwiązania wszelkich związków, które uważa za szkodliwe dla intere- sów państwowych. W piątek rozpoczęto roz- wiazywać związki rezerwistów.

Nędza głodowa w Grecji.

(Tel. w. »Nowej Reformy«).

Budapeszt, 30 stycznia.

»A Vilag« donosi z Chiasso: Na prośbę gre- ckiego św. Synodu, papież zwrócił się do rządu angielskiego z prośbą o zniesienie blokady Gre- cji. Z tą samą prośbą zwrócili się do Anglii atenejscy posłowie: Stanów Zjednoczonych i Włoch, z tem unotywowaniem, że w Atenach panuje straszliwa nędza głodowa.

Brak żywności we Francji.

(Tel. e. k. Biura koresp.).

Bern, 30 stycznia.

Pisma lyońskie donoszą z Paryża: Ogólny związek robotników we Francji, w manifestie do rządu, parlamentu i opinii publicznej domaga się podjęcia najszybszej skutecznego środ- ków do zwalczania braku środków żywności, który jak najpóźniej zaostriżł się skutkiem stych dni, ciężałość łodzi podwodnych i o- pieszności wózek. Manifest domaga się między innymi zajęcia i uprządkowania nieuprządko- wanych i zwolnienia robotników rolnych, po- wołanych do armii terytorialnej.

Demonstracje w Paryżu.

(Tel. e. k. Biura koresp.).

Bern, 30 stycznia.

Brak węgla trwa dalej w Paryżu. Przyzto ponownie kilkakrotnie do demonstracji.

Kobiety wiedeńskie w sprawie pokoju.

(Tel. e. k. Biura koresp.).

Wiedeń, 30 stycznia.

»Sonntags- und Montagszeitung« donosi: W niedzielę odbyło się tu zebranie kobiet wiedeńskich w sprawie pokojowej, zwołane z inicjatywy »Powszechnego Austr. Związku ko- biet«, przy niechętnym licznym udziale kobiet. Po kilku referatach uchwalono jednomyślnie następującą rezolucję: Zgromadzone kobiety wyrażają zapatrywa- nie, że większość ludności we wszystkich pań- stwach pragnie pokoju. Zwracają się przeto do rządu z żądaniem, aby nie dał się powstrzymać w kontynuowaniu uścisław pokojowych, ani przez odmowne odpowiedzi, ani przez wojowni- cze mowy kłopotliwych państw nieprzyjacieli- skich. Zwracają się przeto do kobiet i męż- czyzn w Austro-Węgrzech oraz w krajach przy- mierzonych z wezwaniem, aby popierali swe rządy w dążeniu do pokoju.

W dalszym ciągu oświadcza rezolucja: Zwa- racmy się do kobiet i mężczyzn w państwach nieprzyjacielskich z wezwaniem, by także ze swej strony wyrazili życzenie pokoju, oraz stwierdzili przed światem, że przedłużenie woj- ny przez ich rządy sprzeciwia się ich woli. — Zwracamy się w końcu do rządów i ludów neu- tralnych, aby uświadomili sobie misję po- średniczą, jakie na nich ciąży, a zwłaszcza do prezydenta Stanów Zjednoczonych, którego program w sprawie pokoju światowego w zupeł- ności aprobowujemy.

Nowe stronnictwo polskie w Poznaniu.

(Tel. e. k. Biura koresp.).

Berlin, 30 stycznia.

»Vossische Zeitung« donosi, że nowe stroni- ctwo polskie, stronnictwo »Pracy Narodowej«, o którego założeniu niedawno doniesiono, o- trzymało zatwierdzenie statutów, wedle których stronnictwo dąży do narodowego równopra- wienia Polaków w Prusiech i możliwej wolno- ści na polu religijnym i państwowo-obywatel- skim. Stronnictwo wyraża gotowość poparcia dyktowanej przez zrozumienie dążeń Polskich polityki rządu państwa i stronnictw politycz- nych niemieckich. Organem stronnictwa jest wychodząca w Poznaniu »Gazeta Narodowa«. Według tego dziennika rozpoczęto w Berlinie przygotowania, by znieść wykluczenie języka polskiego z nauki szkolnej.

Rektorowie szkół wyższych u cesarza.

(Tel. e. k. Biura koresp.).

Wiedeń, 30 stycznia.

Cesarz udzielił dziś przed południem w Ba- denie audyencyj. O godz. 1½ po południu przy- był monarcha z Baden do Wiednia i udał się wprost do zamku. O godz. 3 po poł. w wielkiej aparymentach ceremonialnych zamkowych przybył monarcha szereg deputacji holdowni- czych, między innymi deputacje rektorów uni- wersytetów i dziekanów samostojnych fakulte- tów. W deputacji tej wzięli udział między in- nymi rektor uniwersytetu krakowskiego prof. dr Szajnówka i rektor uniwersytetu lwow- skiego prof. dr Kazimierz Twardowski, oraz rektor akademii weterynaryjnej we Lwo- wie prof. dr Fiebach.

Dalej przybył cesarz deputacje politechniki i akademii sztuk pięknych, w której wzięli udział

rektor politechniki lwowskiej prof. dr Obmiński i rektor akademii sztuk pięknych w Kra- kowie prof. Mohofer.

Następnie cesarz i cesarzowa przyjęli szereg dalszych deputacji holdowniczych. Wieczorem udał się cesarz z powrotem do Baden i przy- jął tam jeszcze na audyencyj ministra obrony krajowej generała pułkownika bar. Georgiego

Telefoniczne i telegraficzne wiadomości c. k. Biura koresp.

z dnia 30 stycznia.

Cesarz Karol u króla bułgarskiego.

Wiedeń. Cesarz w powrocie z miejsca pobytu niemieckiej wielkiej głównej kwatery, wie- czorem dnia 26 lut. złożył w Pieszczanach bu- łgarskiemu tam królowi Ferdynandowi bułgar- skiemu odwiedziny, i przy tej sposobności wrę- czył królowi listkę marszałkowską austro-wę- gierską.

Oznaczenie konsula niemieckiego we Lwowie. Lwów. Cesarz niemiecki nadał generałnemu konsulowi niemieckiemu we Lwowie, Edwardo- wi Heinzenmu, żelazny krzyż na budo- czar- nej wstędze.

† Bronisław Pawlewski.

Lwów. Zmarł tu w 65 roku życia radca d. wo- ru Bronisław Pawlewski, prof. technologii chemicznej na politechnice lwowskiej, członek N. K. N.

Trzęsienie ziemi.

Wiedeń. Aparaty seismograficzne centralne- go zakładu meteorologicznego zapisały przed południem silne trzęsienie w odległości około 300 kilometrów.

Zagrzeb. Przed południem odczuło tu silne trzęsienie ziemi.

Wykwalifikowana ogrodniczka
pszczelarka, poszukuje samodzielnie
zarządu dużym ogrodem. Świa-
dectwa z kursów ogrodniczych i
ogrodów miejskich w Krakowie
całoroletnia praca, świadectwa
z posad. Specjalność kwicziarstwo
i pszczelnictwo. Adres: Kraków, 14,
Borek Fałęcki, Misiewiczówna.

Mapę 17

Inteligentne panienki
do ekspedycji w pie wozące
handla galanterijno - papierow
przejmie sie zaraz. Pierwsze
maja z praktyka sklepowa. Zlo
szczenia pisemno z oapami swi
decy przymiuj Elera Stalter
Krańc, Golez, 1912. 2

Kupię natychmiast
nową lub używaną książkę Józef
Brzezińskiego: "Hodowla warzyw".

Zgłoszenia pod „Dziennik” przyjmuje Adm. „N. Reformy”. 1014 8 2

W Oświęcimie

na do pozbycia 25 mied.
cel. myśla po cenie K 480
za 1 kg.
Bliższe warunki sprzedaży
na miejscu.
Oświęcim, 23 stycznia 1917.

1019 2 4

Burmistrz:
Słayzel.

Korki
8—10 tysięcy, dł. 16 m/m, średnicy
13 m/m do sprzedania. Zgłoszenia:
pod S. K., Kraków, Biuro Raportów
i Salomonowej, ul. Szczęśliwska 9
1019 2 2

Kupię:
motorek o sile 2 koni, używany,
w dobrym stanie, oraz majątek
w zachodniej Galicji od 200—300
morgów.

Sprzedam:

miłocarnie parową z kotłem
i siln 5 HP., w dobrym stanie.
Wiadomość z grzeczności p. Gór-
ska, Kraków, ul. Dolna Między 1. 3,
I piętro. 1941 2 3

Masło dworskie

(deserowe) poleca J. Leszczyński,
Kraków, ul. Topielowa 15, parter,
na inwo. 1019 2 3

Uzdolnione panny
w robotach ręcznych każda stale

Trainer

szereżu, którzy przywiedli. Nie ma
wyrębowania, gwarancje za dekla-
rację, szybki wynik, szczegółowe uo-
sobiło słabo rozwiniętych, od 14 lat
wzwyż. Zgłoszenia list pos. "Trze-
nier" przyjmuje Administracja "X
Reformy".
1035 2 2

Poszukuje się psa
tropowen na dziki. Lorenz, Rożwie
nica, p. Jarosław. 1618 2 2

Do sprzedania
rosyjskie kałas. emskie smugowce),
walskie skórzana czarna siłba, ps.

rawan dny, wyżymocika. kamienie
do portyer. 11. Pijarska 11. 1 p.
od godz. 12 do 2. 983 3 3

Sprzedam kamienie
tanie, przy najdów. ulicy, 2 trasa-
waje, 10-cie od plant. 4 sklepy, 7
mieszkań, gaz i electr., klozety. —

Zgłoszenia pod „kacią” przyjmajcie
Admin. „N. Reformy”. - 984 3 1

103.800 koron
włożę do spółki lub interesu soli
dnego. Jestem energ., obrot. mowa
stosunki. Zgłoszenia list. pod „kacią”
przyjmajcie Admin. „N. Reformy”

985 3 5

Kogo udzielać lekce?
języka niemieckiego. Zgłoszenia poć
Lektora przyjmuje Administracja
"N. Reformy". 986 3 3

Kursu palerwa studencka

Francuska
Paryżanka, z pięknymi poleceniami,
szuka, według nas, w ilub w Zatoce

Pracownia 24.000 H
na bioposkie II-p. kam. onter. Wia-

domość w kancelaryi s.d.w. Dra Jur-
czynskiego w Krakowie, ul. Szcze-
pańska 11. 954 3 3

Uczeń

ze szkół wydział lat 14—16

Do sprzedania

turowo damskie opasy, 4 sztuki
szkła nowe, 2 czapki perskie, 2
razutki męskie, kotniara męski, syl-
ski nowy, polterny, staro futra mę-
skie za 50 K, portyery nowe na 3
okna, 3 pary nowych bucików Nr
36—40, 1 męskich Nr 40, lakierki
i wiele innych rzeczy. Zwierzyń-
skie 15 part. na prawo. 257 3 2

a drukarni L. K. Górski)